

## O PREMIERĂ STUDENȚEASCĂ – „Giani Schicchi” de Puccini

(Grigore Constantinescu – 30 aprilie 2014)

Finalul celei de a VI-a ediții a Festivalului CHEI coincide cu un început, altfel spus, o premieră, producție a Departamentului de Canto și Artele Spectacolului. Aparent descoperim ceva nou în stagiunea Studioului de operă. Dar, de fapt, acest spectacol reprezintă concluzia unei activități de trei ani, a proiectului susținut, în prima derulare, a Școlii post doctorale MIDAS.

În postura de tutore al bursierului, pianistul lector dr. Alexandru Petrovici, am asistat la definirea temei sale, până la sfârșitul cercetărilor și editarea raportului. Proiectul invita la urmărirea: **„realizării spectacolului cu opera GIANNI SCHICCHI de Puccini, în cadrul stagiunii muzicale a UNMB”**. După cum declara în documentul de inițiere Al. Petrovici, se dorea: **„...Reflectarea interpretativă a dramaturgiei muzicale din perspectiva pianistului corepetitor (coach) și a dirijorului, și aplicația... temă cu care bursierul a fost admis la Institutul de Studii Muzicale Doctorale Avansate – MIDAS.”**

Cunosc tot drumul cercetărilor, expunerilor de motive, lucrului asupra partiturii de orchestră, în formula reducăției pentru formație instrumentală camerală, opiniile legate de ridicarea acestei capodopere pe scena studentească. Trebuie spus acum că, dintre proiectele MIDAS, rezultatul este una dintre cele mai meritorii realizări.

Ne-am aflat, cu sprijinul Institutului și al Departamentului de Canto și Artele Spectacolului, în fața primei ridicări de conținut, interesați și curioși față de ceea ce ni se oferă, prin tradiție, la o premieră. Trecem dincolo de problemele specifice alcătuirii distribuției, căci pregătirea și conducerea muzicală a ținut seama de idei logic asamblate, Al. Petrovici subliniind că: „...studentii selectați pentru spectacol își vor putea include în repertoriu roluri integrale, aparținând unui titlu pretențios, jucat în multe teatre lirice; experiența acumulată de către studenți va putea fi extrapolată ulterior în abordarea altor partituri.”

Am privit realizarea scenică a regizoarei Anda Tăbăcaru Hoge ca un curs profesional amplasat în conținutul partiturii, studiat cu o distribuție diversă, alcătuită din tineri de la anul I (Ștefan Lamatic) la anii de Master, deja dotați cu experiența teatrului – Irina Baianț, Andreea Eftimescu. În reperele de vârstă se află și alte oferte, pentru rolul titular – Dominic Cristea, Rinuccio – Adrian Dumitru, Simone – Filip Panait, un ansamblu care dorește să-și impună prezența, depășind stridențele vocale, excesele comportamentale asumate individual și ocaziile (prea rare) de echilibrare sonoră în dificilele momente polifonice. Ar mai fi de menționat un dialog, cel al formației camerale acompaniatoare și distribuția solistică. Inclinaș spre impresia mai favorabilă pentru acțiunea formației, apărută în fosă de privirile publicului, în comparație cu privirile scrutătoare, adesea critice, focalizate de public spre scenă. „Purtătorul de cuvânt” al relațiilor, Alexandru Petrovici, nu a ostenit degeaba, plasând întregul către perspectiva unor reprezentații viitoare (printre care și o apropiată programare competitivă la festivalul studentesc de la Cluj).

Ajutați de regizoarea Anda Tăbăcaru Hoge, nu în aceeași măsură de scenografa Francesca Cioancă (studentă UNEArte București), cu încurajări din partea asistenței, premiera a fost până la sfârșit un interesant subiect de discuție „post factum”, o demonstrație a împlinirii proiectului

MIDAS și o justificare a necesității de a proiecta mai temeinic o stagiune lirică, chiar și în condițiile de care dispune actualmente Universitatea noastră de Muzică.